

[Øllgaard.]

tredie behandling. Samtidig anbefaler jeg at stemme imod de kommunistiske ændringsforslag udenfor betænkningen.

Petra Petersen: Mit parti har til lovforslaget om børnetilskud stillet ændringsforslag udenfor betænkningen, og jeg vil gerne overfor tingets medlemmer motivere disse ændringsforslag.

Vi finder, at det er en dårlig behandling, man giver mødrene ved at unddrage dem et tilskud, der bærer titlen børnetilskud. Det ændringsforslag til § 3, der er stillet af udvalget og tiltrådt af ministeren, og som tilsigter at give socialkontorerne ret til i særlige tilfælde at udbetale et eventuelt overskydende beløb til den tilskudsberettigedes hustru, er efter min mening uden særlig værdi. Det forudsætter, at hustruen på socialkontoret skal anklage manden for forsømmelighed eller for at være uegnet til at administrere familiens indtægt. Mon ikke de fleste forstår, hvad en sådan anklage vil betyde for freden i det pågældende hjem? Jeg vil tro, at hvor det ikke ligefrem drejer sig om socialkontorets faste klienter, altså dér, hvor socialkontoret, fordi det kender hjemmet, af sig selv vil udbetale beløbet til moderen, uden at der søges om det, vil ingen eller meget få rette en sådan henvendelse til kontoret, end ikke dér, hvor hustruen ved, at pengene aldrig kommer hjemmet tilgode. Selv hvor manden ikke selv bruger pengene — og det gør han heldigvis i de fleste tilfælde ikke —, er det en tilsidesættelse af kvinden, der sker her. Hvis loven skal være en lov om børnetilskud og ikke en lov om tilskud til betaling af skat for familier med børn, må det være den i familien, der almindeligvis foretager indkøb af mad og klæder, den, der som regel administrerer det beløb, der af familiens indtægt kan afses til disse formål, der er berettiget til at få tilskuddet udbetalt. Vi har derfor ønsket § 3 ændret således, at den faktisk tilskudsberettigede, i reglen moderen, får tilskuddet tilsendt. Vi kan ikke erkende rigtigheden af, at et børnetilskud skal anvendes til betaling af skat, og har til § 6 stillet ændringsforslag, som tilsigter, at skattemyndighederne ikke kan gøre krav på tilbageholdelse af børnetilskuddet til dækning af skatter. Som en logisk følge heraf har vi ønsket § 8 ændret, således at lovens administration overføres fra finansministeriet til socialministeriet.

Vi har ikke stillet ændringsforslag til § 1, men jeg vil ikke undlade at sige, at jeg har gentagne gange her i tinget stillet for-

slag om moderskabsydelse uden at finde tilslutning hertil. Moderskabsydelsen skal bl. a. gennem en kontant hjælp ved barnets fødsel økonomisk hjælpe familien gennem det første dyre år af barnets levetid. Her gør man det modsatte; man unddrager i barnets første leveår familien det tilskud, den har berettiget krav på, på trods af at man gennem loven om normalbidrag erkender, at barnets første to leveår er de dyreste.

Vi har denne gang som ved tidligere behandlinger af spørgsmålet om børnetilskud modtaget en henvendelse fra Dansk Kvinde-samfund, en henvendelse, hvis ordlyd jeg stort set kan godkende. Det hedder i denne henvendelse bl. a.: vi finder det iøvrigt naturligt og stemmende med hustruens retsstilling, at det er hende, der modtager tilskuddet.

Det er bemærkelsesværdigt, at det er nødvendigt at rette en sådan henvendelse. Vi har i 100 år haft demokrati, grundlov og smukke taler om frihed og lighed og kvindens rettigheder, og alligevel er man ikke nået så langt, at man tør overlade mødrene de penge, der med rette tilkommer dem. Hvad siger tingets kvindelige medlemmer og iøvrigt også de mænd her i tinget, der taler så smukt om kvindens ligestilling, til dette? Hvor det gælder kvindens pligter, er man ikke smålig. Blandt tingets medlemmer sidder der ikke få kommunalfolk. De kan ikke være uvidende om, at man rundt om i landet udenom lov og ret med hård hånd inddriver mandens skat på hustruens arbejdsplads, altså stjæler af kvindernes lønningssporer til betaling af mandens skat.

Jeg vil med disse ord anbefale tingets medlemmer at stemme for de af mit parti stillede ændringsforslag. Hvis man gennemfører vore ændringsforslag, vil man ophæve de uretfærdigheder, jeg har omtalt.

Hans Knudsen: På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til det af udvalget stillede ændringsforslag til § 3 og iøvrigt også til lovforslagets vedtagelse i den derefter foreliggende form. Dette ændringsforslag, stillet af udvalget og tiltrådt af ministeren, imødekommer fuldtud det ønske, vi fra vor side ved lovforslagets første behandling fremsatte om, at de sociale udvalg skal kunne bestemme, at det kontante børnetilskud i visse tilfælde skal udbetales til moderen. Vi har desværre ikke under udvalgsarbejdet kunnet få tilslutning til det ønske, vi havde om, at børnefødtørs-rabatorrdningen blev indarbejdet i loven om børnetilskud. Jeg tror, det ville have